



NORGES HØYESTERETT

Den 28. mars 2018 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Tønder, Bull og Høgetveit Berg i

HR-2018-592-U, (sak nr. 18-049132STR-HRET),

A (advokat Hugo Haarr Dybwad)

mot

Den offentlige påtalemyndighet (politiadvokat Kjetil Gaustad Solhaug)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder videre anke over lagmannsrettens kjennelse om varetektsfengsling.
- (2) A, født 00.00.1978, ble ved Jæren tingretts kjennelse 5. mars 2018 besluttet varetektsfengslet i fire uker siktet for overtredelse av utlendingsloven § 108 femte ledd bokstav a. Han ble ilagt brev- og besøksforbud i hele fengslingsperioden. Det spesielle fengslingsgrunnlaget var bevisforspillelsesfare. Han anket kjennelsen, og Gulating lagmannsrett forkastet anken den 8. mars 2018.
- (3) Påtalemyndigheten begjærte fengslingen forlenget. Stavanger tingrett tok begjæringen til følge ved kjennelse 19. mars 2018. Kjennelsen har slik slutning:

"A, født 00.00.1978, kan fortsatt holdes i varetektsfengsel inntil noe annet bestemmes av påtalemyndigheten eller retten, men ikke ut over 16. april 2018 kl. 16.00 og undergis inntil 2. april 2018 brev- og besøksforbud og deretter brev- og besøkskontroll for det resterende av fengslingsperioden."
- (4) Han anket til Gulating lagmannsrett, som 23. mars 2018 avsa kjennelse med slik slutning:

"Anken forkastes."
- (5) A har anket lagmannsrettens kjennelse til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen og lovanvendelsen. Det anføres i korthet at kjennelsen er mangelfullt begrunnet. Det er også anført at fengslingen er uforholdsmessig ut fra tidsperspektivet i saken samt siktedes helse og familieforhold.

(6) A har nedlagt slik påstand:

"Gulating lagmannsretts kjennelse av 230318 i sak 18-047168SAK-GULA/AVD1 oppheves."

(7) Påtalemyndigheten er kjent med anken, men har avstått fra å gi merknader til den.

(8) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken er en videre anke over kjennelse hvor utvalgets kompetanse er begrenset, jf. straffeprosessloven § 388 første ledd.

(9) Lagmannsrettens begrunnelse for å forkaste anken lyder som følger:

"Tingrettens kjennelse er dekkende for lagmannsrettens syn, og det finnes tilstrekkelig å vise til denne, jf. straffeprosessloven § 41 tredje ledd. Intet av det som er anført i støtteskrivet, og vurdert av tingretten, kan medføre et annet resultat."

(10) Ankeutvalget peker på at det etter omstendighetene kan være tilstrekkelig for lagmannsretten å vise til tingrettens kjennelse, jf. Rt-2003-67 avsnitt 9.

(11) Det må imidlertid fremgå at lagmannsretten har vurdert de anførslene som er fremsatt i anken og støtteskriv fra forsvarer. I dette tilfellet var det nokså omfattende anførsler i støtteskrivet. De gjaldt dels mistankegrunnlaget, dels forholdsmessigheten, dels restriksjonene.

(12) Om man sammenholder lagmannsrettens begrunnelse med tingrettens begrunnelse, slik lagmannsretten legger opp til, er det uklart for ankeutvalget om tingretten har vurdert de samme innvendingene mot mistankegrunnlaget som ble presentert i støtteskrivet til lagmannsretten. Det fremgår heller ikke av tingrettens kjennelse eller rettsbok i hvilken grad disse innvendingene faktisk ble fremsatt overfor tingretten. Lagmannsretten skulle da etter ankeutvalgets syn ha gitt en mer utførlig begrunnelse for hvorfor anken ikke kunne føre frem.

(13) Ankeutvalget peker også på at det i støtteskrivet er anført at det ikke er nærliggende fare for at en eventuell påvirkningsmulighet overfor vitner vil bli benyttet, med henvisning til et par avgjørelser fra Høyesteretts kjæremålsutvalg og Høyesteretts ankeutvalg. Anken rettet seg altså også mot dette spesielle fengslingsvilkåret. Dette er ikke kommet med i lagmannsrettens gjengivelse av anførslene, og det er derfor usikkert om lagmannsretten har vurdert anførselen.

(14) Ankeutvalget er etter dette kommet til at lagmannsrettens kjennelse må oppheves.

(15) Avgjørelsen er enstemmig.

SLUTNING :

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Henrik Bull
(sign.)

Bård Tønder
(sign.)

Borgar Høgetveit Berg
(sign.)

Riktig utskrift: